

عنوان مقاله:

ایجاد شهرهای دوست دار کودک با رویکردهای آزادی و یادگیریمفهوم مکان در ارتباط با رشد فکری و ادراکی کودک و ویژگی فضاهای بازی

محل انتشار:

همایش ملی فرهنگ، کالبد و محیط در معماری و شهر اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مسعود اسدی محل چالی - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه هنر تبریز

ماهرخ سادات میرهاشمی - لیسانس شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی پردیس

خلاصه مقاله:

کودکان با توانایی ها نیازها و بلوغ های متفاوت براساس مراحل رشد سنی، نحوه شرایط زندگی، بافت اجتماعی و محل سکونت، دارای نیازهای روان شناختی بسیار پیچیده تر از نیازهای بیولوژی و فیزیکی هستند. اگرچه محیط های شهری علاوه بر بزرگسالان، مخاطب خردسال و تیزبینی دارد که بسیار بیشتر از بزرگسالان تحت تاثیر متغیرهای محیطی هستند، اما شهر مدرن، نه تنها نمی داند چگونه کودک را بپذیرد، بلکه ترجیح می دهد او را تا زمانی که به سن رویارویی با محیط شهری برسد در اماکن محافظت شده مثل زمین های بازی نگه دارد. این نوشتار با فرض اینکه فضاهای شهری به عنوان بستر پرورش کودکان با تامین خواسته ها و نیازهای کودک، به روند رشد فیزیکی و اجتماعی آن کمک می کند و همچنین ایجاد امکان فعالیت آزاد کودک، مشارکت کودکان به عنوان شهروند در طراحی و استفاده از این فضاها می پردازد. این پژوهش دارای می باشد. در نهایت « کاربردی » است و از سوی دیگر با توجه به کلیت موضوع، رویکرد حاکم بر این پژوهش (تبیینی) ماهیتی ما دریافتیم که شهر دوست دار کودک شهری است که به لحاظ روانشناسی دارای کیفیت های خاصی می باشد، شرایطی که برای کودکان آسایش و شادی به بار می آورد.

کلمات کلیدی:

کودکان، متغیرهای محیطی، فضاهای شهری، روانشناسی، شادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/478493>

